

Over Spino Dino en de anderen

LEA VAN DE WIJNGAERT

Het vooruitzicht van

een bezoek aan het

“Dino-museum” brengt

een gesprek op gang

tussen mijn kinderen

Jules (6 jaar) en Ona (4 jaar):

Jules: Ona, wat eet de

vleeseter?

Ona: Vlees.

J.: Hoe noemde de vleeseter? (hij denkt na) Dat weet ik zelf niet.

O.: Dat weet ik ook niet.

J.: De allergrootste vleeseter?

Ona merkt een bon voor chocoladekoeken op.

O.: Ik wil nog wel eens koekjes met chocolade tussen.

J.: (kijkt streng) Ona, de allergrootste vleeseter...

O.: Dat weet ik niet.

J.: Jawel, die helemaal op 't eerste is bij Platvoet. (een tekenfilm over dino's n.v.r.)

O.: Waar dan?

J.: Het is de allergevaarlijkste...

Ona zwijgt. Ik zie aan haar gezicht dat ze wel nadenkt.

J.: Ik doe niet meer mee. O.K., ik tel tot 100... 1, 2, 31, 32..

Ik help even: De gevaarlijkste, hoe heet die?

O.: De Rex.

J.: Ja, de Rex. Hoeveel klauwen had de Rex?

O.: Twee.

J.: Ja, twee.

O.: Twee klauwen..

Jules en Ona zijn heel enthousiast als we voor de derde keer een bezoek brengen aan het museum waar voor hen het dier dat al zo dikwijls een hoofdrol heeft gespeeld in hun fantasierijke leefwereld centraal staat, nl. de Dinosaurus. Het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen staat bij hen dan ook bekend als het “Dino-museum”. Op de te kleine parking, we moeten onze auto in één van de omliggende straten parkeren, heet een grote houten dinosaurus ons welkom.

Over jassen mutsen en mineralen

Het begin van het museum is niet bepaald overzichtelijk omdat we achtereenvolgens trappen af en op gaan en het niet onmiddellijk duidelijk is welke richting we uit moeten. Ik loop al snel met mijn armen vol jassen en mutsen wat notities nemen onmogelijk maakt. Een vestiaire brengt de oplossing.

Beneden in de mineralenzaal liggen in vitrinekasten grote hoeveelheden meteorieten en maangesteenten tentoongesteld voor een minder geslaagde paarsblauwe achtergrond. Sulfaten, buraten, oxiden en nog vele andere geven hier al hun geheimen prijs. Ondertussen hebben Jules en Ona zich al verdiept in de wereld van de Iguanodons. In een eerste glazen kast die over twee verdiepingen reikt staan grote zwarte skeletten van Iguanodons imposant te wezen. Een tweede, even grote, glazen kast toont Iguanodons zoals ze ontdekt werden in de natuurlijke put tijdens de ontginning van de steenkoolmijn van Bernissart in 1878.

Ingekaderd aan de muur hangen handgeschreven verslagen. Uit de korte zinnen

blijkt de verbijstering die zich toen van de ontdekkers meester gemaakt moet hebben. Ik begin het zelfs allemaal spannend te vinden, wat het toen toch op zijn minst geweest moet zijn.

Een dino met een sjaaltje

In een décor van houten palmbomen en groene camouflagenetten van het leger staan vijf dinosaurussen opgesteld. Drie dinopoppen worden door een ingebouwde machine enigszins tot leven bewogen en ze zijn allemaal aan een opknopbeurt toe. Als de Parasaurolophus geen keelontsteking heeft, dient het sjaaltje enkel op een grote scheur in zijn hals te camoufleren. De Tyrannosaurus Rex staat apart opgesteld en maakte bij onze vorige bezoeken met een schrikwekkend gebrul en een dreigende pas voorwaarts vele kinderen bang. Hij is dan ook een vleeseter die men misschien het zwijgen heeft moeten opleggen? De Ultrasaurus wordt vertegenwoordigd door één van zijn 6,8m hoge poten. Hier ervaar ik dat grootte enkel een verhouding is van wat er tegenover wordt gesteld.

Open mij/ouvrez moi

“Van mensen en mammoeten” staat verdeeld over enerzijds een houten constructie waar de evolutie van de primaten op een boeiende, leerrijke en interactieve manier wordt voorgesteld. Zo zijn er driehoekige zuilen die rond hun as draaien en waarvan één een spiegelkant heeft. Kwestie van jezelf als resultaat van deze evolutie te aanschouwen. Schuiven vragen om geopend te worden (open mij/ouvrez moi) Op de grond kan je je voetafdruk vergelijken met 3,5 miljoen jaar oude voetsporen van

één jonge en twee volwassen tweevoeters. De evolutie wordt uitgebeeld in een stripverhaal, met beeld en geluid, een wand met tandwielen, met kleurpotlood uitgewerkte tekeningen op hout gecombineerd met skeletonderdelen, een touch-screen en een wand met schuifdeurtjes.

Levensgrote poppen en decors in miniatuur verbeelden leven uit een andere tijd. Anderzijds staan mammoeten temidden van een natuurgetrouw geschilderd landschap waar we als bezoeker deel van uitmaken. Een baby mammoet komt uit de achtergrond naar voren, beweegt oren, slurft en kop en maakt een klagend geluid. Ik kan de kinderen moeilijk overtuigen dat dit geen levende dieren zijn.

In verschillende kasten wordt informatie over dino's op een duidelijke, kindvriendelijke manier aanschouwelijk gemaakt. Zo stelt bv. een tafereel in miniatuur het verloop van een opgraving voor. We begeven ons naar de bodem van de zee tijdens de Jura en het Krijt. Vollèdig door blauw omringd zien we vreemde geschilderde zeedieren, skeletten en dieren op ware grootte nagemaakt die bijna onzichtbaar zijn opgehangen en die met hun schaduw alles net echt maken.

Twee trappen rond een dubbele DNA helix brengen ons naar de verschillende verdiepingen. Op de eerste verdieping staan we ter hoogte van de kop van de eerder beschreven Iguanodonts. Hier zien we nog enkele skeletten van dinosauriërs voor een geschilderde achtergrond die op de grond vervolledigd wordt met rotspartijen, zand en gras. In een gang waar enkele zoogdieren en

Dino's in olle moten en gewichten, © KBIN

skeletten van de eerste vogels in kasten staan, lopen Jules en Ona in hun T-shirt. Buiten mag de winter dan eindelijk begonnen zijn, hierbinnen is het eigenlijk veel te warm.

De tweede verdieping biedt een overzicht van de fauna van België maar is gesloten door de lopende tentoonstelling. Enkele opgezette herten en een everzwijn staan er verlaten bij.

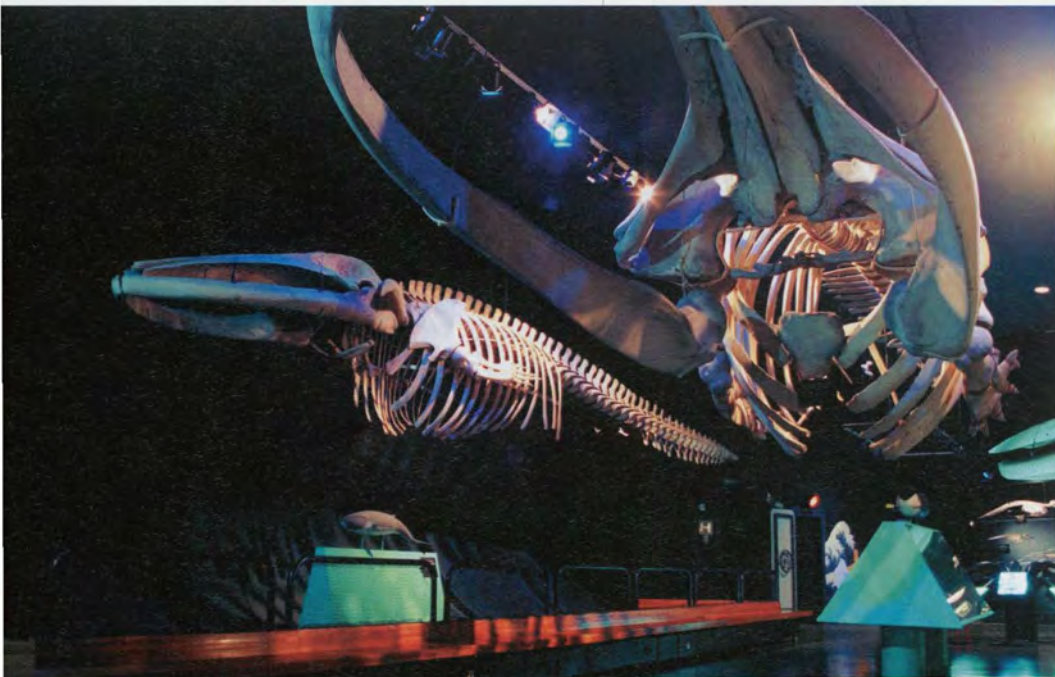
Het indrukwekkende walvis skelet, © KBIN

Hoger naar de derde verdieping krijgen we een gedetailleerd overzicht van de zoogdieren. Snավeldieren en buideldieren, zorgvuldig opgezet welteverstaan, poseren in kasten naast een bordje waarop ze in tijd en ruimte gesitueerd worden.

De voortplanting en het zogen van de jongen worden op een pedagogisch verantwoorde manier uitgebeeld.

We wandelen rustig verder zonder alle bordjes te lezen want het museum voorziet geen mogelijkheid om te overnachten... Een "Chinchilla" trekt mijn aandacht. Ik schrik een beetje bij de aanblik van dit diertje want dit was mijn totem in een ander leven bij de scouts. Gelukkig zagen de eigenschappen die erbij horen er beter uit. Omdat het voor de kinderen niet snel genoeg vooruit gaat spelen we een spelletje waarbij we merken dat de, volgens ons, Bruine beer eigenlijk de Grizzly is en dat we de Jaguar of de Poema niet zo gemakkelijk uit een negental soortgenoten herkennen.

De muren en het plafond van de walvisenzaal zijn zwart en geven een mooi contrast met de reusachtige witte skeletten. Vanop een heus scheepsdek kijken we naar de zee en octopusachtige armen tonen ons op een scherm prachtige beelden van walvissen en dolfijnen.

Aan een wand hangt een reuzenboek waar beeldend wordt aangetoond dat een blauwe vinvis evenveel kan wegen als 22 olifanten en dat het darmkanaal van een potvis even lang kan zijn als de Eiffeltoren.

Nu we ook alles weten over walvissen willen we een kajuitdeur openen waarboven staat: "Welkom aan boord, wacht op het groene licht". Zo welkom zijn we niet want de deuren zijn vergrendeld.

Dan maar verder naar de uitersten van de wereld in één gang samengebracht: de Noord- en Zuidpool waar weer verschillende zintuigen worden geprikkeld. Zo horen we de wind gieren, voelen we de temperatuur dalen en zien we het noorderlicht schijnen. De opgezette moederpinguïns houden liefdevol hun opgezette baby's warm. Een enorme walvisstaart met plankton insinueert een walvis die net in het water gedoken is. Ik ben nog nooit op de polen geweest maar alles ziet er vrij realistisch uit, zelfs de witte uitwerpselen op de rotsen.

Langs een donkerblauwe gang dalen we af naar het leven in zee en op een bepaald moment krijg ik een benauwd gevoel want ik bevind mij tussen ijsschotsen onder een bevroren wateroppervlak dat nog een flauw licht doorlaat.

Snel verder naar de schelpenzaal en even rusten in een zetel voor een aquarium met levende (!) vissen.

De verdwenen vogelspin

In de insectenzaal lopen we onder de poten van een sprinkhaan door en houdt een reuzengrote bidsprinkhaan de wacht voor glazen wanden waartussen vele prachtige vlinders te kijk hangen. Een doorsnede van een huis op schaal toont welke ongenode gasten zich waar in huis schuilhouden. We zien het leven in een bijenraat en spintepels die 140x vergroot zijn. Hier laten we ons niet door afschrikken en we gaan 15 soorten vogelspinnen bewonderen. Ook hier is aan de kleine bezoekers gedacht want zij kunnen alles goed zien als ze op de loopplank lopen.

Toch een beetje bezorgd want in één kast hebben we de vogelspin niet gezien, dalen we de trappen af en komen zo bij de uitgang.

Was deze echt spoorloos?, © KBIN

Publiekstrekking n°1 de Iguanodons, © KBIN

Spino Dino

Dit is een museum dat een verscheidenheid van tentoonstellingen biedt. Je wordt als bezoeker van alle leeftijden uitgedaagd om soms actief deel te nemen aan het gegeven, soms gewoon kijken, soms meegaan in de fantasie dat je je echt op de gecreëerde plaats bevindt. Aan alles is gedacht om de sfeer zo optimaal mogelijk te maken. Zo zijn de ramen in de zee van een discrete witte matte laag voorzien en wordt het geluid en de temperatuur ook aangepast. Behalve in de zaal van de ijstijden en de Noord- en Zuidpool is het wel overal veel te warm! De enorme hoeveelheid opgezette dieren kan nooit levend in één natuurpark samengebracht worden en je ziet dieren die je nog nooit gezien hebt maar ze hebben wel allemaal hun prijs betaald.

In het winkeltje bij de vestiaire kan je allerlei spullen kopen van boeken en posters tot knuffels en spelletjes.

Met een verhaal over "Spino Dino" trekken we naar de cafetaria die ik persoonlijk niet echt gezellig noem.

Het leven in de oceanen, in al zijn pracht, © KBIN

p.r.a.k.t.i.s.c.h

MUSEUM VOOR NATUURWETENSCHAPPEN

Vautierstraat 29 – 1000 Brussel

Tel. 02 627 42 38

van dinsdag tot vrijdag van 9u30 tot 16u45

zaterdag, zondag en schoolvakanties

van 10u tot 18u

€ 6,50 – € 5,50 – € 4